

יד...ומכאן באים גם להקשר והשייכות שבין י"ט כסלו לחנוכה שמודגש ביום הש"ק זה שבין י"ט כסלו
 (בימי השבוע שלפני השבת) לחנוכה (בימי השבוע שלאחרי השבת)⁵⁹:
 השייכות שבין י"ט כסלו לחנוכה מתבטאת בענין הצדקה - שהרי הענין ד"ט כסלו קשור במיוחד עם ענין
 הצדקה, כנ"ל (ס"ז), וגם בחנוכה נוהגים להרבות בצדקה⁶⁰.
 ובהתאם לכך, הנה בעמדנו בערב חנוכה צריכים לחטוף ("אריינכאפן") ולעורר אודות ההוספה בנתינת
 הצדקה בימי חנוכה, ומה גם שכבר דובר על זה בשנים שלפנ"ו, ונוסף על הדיבור שהוא "מעשה זוטא", כבר
 באו הדברים בדפוס⁶⁰, שזוה"ע של "מעשה רבה"²⁶.
 ויה"ר שע"י ההוספה בענין הצדקה יקויים הענין ד"פדה בשלום נפשי" - לא רק "כאילו פדאני כו", אלא
 "פדאני לי ולבני מביין אומות העולם" בפועל ממש, בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

* * *

טו. מאמר (כעין שיחה) ד"ה להבין ענין נרות חנוכה (הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א).

* * *

טז. דובר אודות מעלת תורת החסידות שהיא בחי' א"ס שברדל"א, שענין זה מתבטא בהמשכה בעולם⁶¹
 למטה ביותר עד להפיכת טבע נפש הבהמית (לשנות טבע מדותיו⁶²), כמארז"ל⁶³ "בראתי יצה"ר בראתי לו תורה
 תבלין"⁶⁴, לתבל את היצה"ר ולהפכו לטוב, שענין זה הוא בכח העצמות דוקא, שהוא נמנע הנמנעות - הוגה
 ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס בקונטרס ענינה של תורת החסידות⁶⁵.

ובהקדם חשיבות ענין השם (כפי שמצינו בהלכה לענין גיטין
 וכיו"ב, ועד ששם שנקרא בו במשך ל' יום צריכים לכתבו בגט (ראה
 רמ"א אה"ע סק"כ ס"ג)), שזוהו לפי שענין השם אינו דבר הסכמי
 בלבד, אלא כידוע שע"י השם נמשך החיות כו', ולכן מורה השם על
 מהות הדבר הנקרא בשם זה (ראה בהנסמן בלקו"ש חט"ו ע' 13,
 וחל"ה ע' 2).

ובנוגע לשם "טהרות" - הרי דרשו רז"ל (שבת לא, א) על הפסוק
 (ישעי' לג, ו) "והי' אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת ודעת וגו'",
 "דעת זה סדר טהרות", והרי ענין הדעת קשור עם הגילוי דלעתיד
 לבוא, כמ"ש הרמב"ם (סוף הל' מלכים. וראה גם הל' תשובה פ"ט
 ה"ב) "לא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד, שנאמר
 (ישעי' יא, ט) כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים". וענין
 זה ששייך לכללות סדר טהרות, מודגש ביותר במסכת הפרטיות
 שנקראת בשם טהרות, שבה ענין הדעת הוא בגילוי ובבהירות יותר
 (והמשל לזה - שכאשר נביעת המים היא גדולה ביותר (ועד"ז כשמאיר
 אור גדול ביותר), אזי אי אפשר ליהנות מן המים, אלא רק לאחר
 שנמשכים בצניורות פרטיים וכלים פרטיים דוקא).

ועד"ז בנו"ד - שענין התבלין שבכללות התורה הוא בגילוי
 ובבהירות יותר בפנימיות התורה דוקא.

וטעם הדבר - כי, נגלה דתורה היא "אילנא דטוב ורע", מפני
 שמתלבשת בעניני העולם, ועד לטענות של שקר כו', משא"כ פנימיות
 התורה היא "אילנא דחיי", דלית תמן כו' מסטרא דרע כו' (זח"ג קכד,
 ב (ברע"מ). הובא ונת' בתניא אגה"ק סכ"ו), וכיון שהיא למעלה
 לגמרי מעניני העולם, לכן יש בכחה לפעול למטה ביותר, להפוך גם
 את הרע לטוב.

(65 נדפס בספר הערכים - חב"ד כרך א בסופו (ע' תשנז ואילך),
 ואח"כ בקונטרס בפ"ע (כמ"פ). ובתורת מנחם - התוועדויות חמ"ה ע'
 257 ואילך.

(59 ראה גם שיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה ראשתקד ס"ו (תורת
 מנחם - התוועדויות חמ"ב ע' 73). וש"נ.
 (60 ראה שיחת ש"פ מקץ הנ"ל ס"ז (תורת מנחם שם ע' 74).
 וש"נ.

(61 כלומר: כאשר יהודי א' לומד חסידות בקצוי תבל, אי אפשר
 שלא יפעול בכל העולם כולו (החל מכללות הקומה של בני כול
 העולם), שהרי תורת החסידות היא בדוגמת השמן שמפעפע בכל דבר
 (ראה במאמר פ"א (תורת מנחם - התוועדויות חמ"ה ע' 293). וש"נ).
 - הוא יכול להתעקש בחוזק ולדחות זאת למחר, אבל כיון שהוא פיקח
 (וכפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר (סה"ש תש"ד ע' 154. תש"ו ע' 47):
 "חסידים זיינען קלוגע"), בודאי יעשה זאת תיכף ומיד!

(62 וכהפתגם הידוע (ראה תורת מנחם - רשימת היומן ע' שט.
 וש"נ): "מדאָרף שמייסן די פּערד זיי זאָלן וויסן אַז זיי זיינען פּערד",
 אבל לא די בכך, אלא צריכים לפעול יהירה מזה - "זיי זאָלן ווערן
 אויס פּערד", שענין זה נעשה ע"י לימוד תורת החסידות באופן של
 הבנה והשגה דוקא.

(63 קידושין ל, ב. וראה גם תורת מנחם - התוועדויות חל"ה ע'
 215. וש"נ.

(64 ולהעיר, שענין התבלין קאי על כללות התורה, גם נגלה דתורה,
 אבל בפרטיות, הרי זה בגילוי ובבהירות יותר בפנימיות התורה.
 ובהקדמה:

מצינו בכמה ענינים ש"קוראים המין הפרטי בשם המין הכולל
 אותו", וכמו השם "כוכב", שיש כוכב א' שנקרא בשם הכללי של כל
 הכוכבים. ודוגמתו בתורה* (שהרי "אסתכל באורייתא וברא עלמא"
 (זח"ב קסא, ריש ע"ב)) - מסכת טהרות, שהיא מסכת אחת מסדר שלם
 שנקרא אף הוא בשם טהרות (ראה הקדמת הרמב"ם לפיהמ"ש (ד"ה)
 והחלק הששי) קרוב לסופו). וראה גם תורת מנחם - התוועדויות ח"י
 ס"ע 196. וש"נ.

(* ועד"ז בישראל - שכללות עם ישראל הוא "גוי קדוש" (בגלל שייכותם להקב"ה, כמ"ש (קדושים יט, ב) "קדושים תהיו כי קדוש אני"). אבל בפרטיות
 יותר ישנם כמה מדיניות בקדושה גופא - עשרה יוחסין (ראה גם חדא"ג מהרש"א לקידושין סט, א). וכמו הגרים, שגם הם נכללים בקדושת עם ישראל.
 אבל אנפ"כ אין זה בדומה לאלו שהורתם ולידתם בקדושה; ועד לקדושה דשבת לוי שהובדל לעבודת המקדש (רמב"ם הל' כלי המקדש רפ"ג), ובשבת
 לוי גופא הובדלו הכהנים לעבודת הקרבנות. ועד לשלימות הקדושה דכהן גדול, כמ"ש (דברי הימים א כג, יג) "ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים". ועד"ז